



ΣΙΔΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

E. M.

Τύπος ανάλαστος φραγίτης, με κατανά φτεινά μαλλιά. Ή εν Γερμανία διακονή της επί αρκετά έτη, είχαν μεγάλη επίδραση στον χαρακτήρα της. Άλλοτε ήτο πολύ γλαστή, σπριτσιόζα, άλλοτε αλλοτρωτα, έχει πάντοτε ένα ύφος μελαγχροινό το όποτον παρ' όλον που της προσάθε περισσότεραν γοητεϊαν στην φυσιογνωμίαν της, εν τούτοις διακρίνεται: ένα ραβδωτόν «εργχρό» διά την συκρατητικήν πάλιν που εγκατέλειψεν. Κάτοχος εξαιρετικού μουσικού ταλέντου υπάρχει: έπις νά εντρυφούν οι Άθηναίοι την τεχνικωτάτην άπόδοσιν της που την διακρίνει: σπάνιο «ton lre» και θαυμαστή μουσικότης.

Η Μενταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ουδέποτε ή «κράντρε» στας Άθήνας ήταν τόσο όρμητική όσον έφάτορ που αναγκάσθησαν οι Άθηναίοι νά επανέλθουν κατεπευθενοίως από τας έφορχς και νησίς.

Έξωτρα και κέντρα επανέκτισσαν τους παλαιούς θεατρικούς και έντρος άλλους εγκαινιάζονται αι τή-ρούμς και τα ντάουζα.

Συγχρόνως επανδίζονται άλλων και άλλων αι έξ Εθροπής επανερχόμεναι τών οποίων ή εμφάνισις των φέρει την σφραγίδα του περιζήτου «ουίφ» μεταξύ τών πλέον ακαντασιών έμφρανισών λόγι ήθροπιαστού συνόλου, την παρελθούσαν Δευτέραν στο «Ρομάντο» ή Δις Δ. Σκαναλό με τουλάττα από κρασι μινι φαρμασίως έργασμένο, πάλτο γκριζό με γκρι γούνας, κιστορι στο χρώμα του πορτοματός, Δις Δ. Κοίνου—μιά χροισμένη μπλα-μίζ—με φέρετα κρέπντέ-σιν-γκρι-άρζαν και μαντίο πολύ ελεγκάντικο έφρημομένο στην λεπτοστική σιλουέττα της, σέ χρώμα ραβν ρουμπινού με γούνας πτι-γκρι σέ σήμα σφόνιν καπέλου γκρι.

Την παρελθούσαν Δευτέρα απόγευμα Κοσμ-Κάν παρά τή κ. και τή κ. Α. Α. Δημητριάδη στην εύχαριστή έξοχική επαυλί των.

Μεγάλη άλλεγροσύνη, νάει έμφρανισις μεταξύ αυτών άρκεται άρι άφιχθείσα από Εθροπιάζικας λουτροπόλεις, τουλάττες άντιπροσωπεύουσαι το άπ' του-νταίητ της μόδας.

Μιά ζυμωτάτη συντροφία είνε εγκατεστημένη σ' ένα όφριο ραβδωτόν σαλόνι, άντακτικώς ρελοδίνδης πολυθρόνας, ένας πελάφρος κινκάρς ντιού ή από μουρά έδω, δέριαιτα από τήρετα πεταμένα κάτω, κομφοτεγμήματα Άπω Άνατολής αποτελούν άριστοτεχνικό περιβάλλον για όσας εντρυφού στο απολαυστικό ράουτ.

Σ' ο ράβφωρ το γκαρόν του Κοσμ-Κάν. Και στο χιολι, χερός τρι-κούβερτος.

Κυριακίον πλουσιωτάτον και μεζέδες γενιστικό.

Μικροτέρα έμφρανισις Δις Ντάπη Α. Α. Δημητριάδη με κρέπ-σατέν μπλέ-ντουί που σχημάτιζε κορσά και φούστα ζαρπν πλοισι και κριστοτεχνικά πτυχωμένα, Δις Ντάιηλη Πράττερ με ζωρζέττ σέ χρώμα μπλουά με ενκρουσάσιον ρελοδίνδης και καπέλλο ρελοδίνδης με μπωρ, μαλλια μεγάλα, συνόλον ζηλευτό, κ. Λούση Α. Γρηγοριάδη προφανή έμφρανισις με θαυμάσιον περιζήνικο μοντέλλο Λέουνη από κρέπ-σατέν μπλέ με «κοτήγια» και μαντίο γκρι-μπλέ με γούνας αληθινής. Δις Μικέττ Α. Ζαφειροπούλου έξ Άλεξανδρείας—έμφυχον Σάξ, με ρελοδο σέ χρώμα γκρι-μπλέ και ασπρίνο, καπέλλο ενκρου-στέ ρελοδο. Δις Π. Κωνσταντινίδη φροιστάτη με κρέπ-ντέ-σιν μπλέ και μαντίο καρέ με μπέξ γούνας και καρέ από κιστορι και «πάνν», Δις Άρκατοπούλου σιπκ συνόλον ρε-κράντ και γκρι-άρζαν.

Μεταξύ τών κυριών ήσαν κ. κ. Α. Ροδοκινάκης, Άλκις Γρηγοριάδη, Β. Βόγλης, Π. Πράττερ, Γ. Α. Ζαφειροπούλος, Σ. Κωνσταντινίδη, Στ. Γεωργιάδης, Νίκας Ζαφειροπούλος, κλπ.

Κοσμικόν απόγευμα την παρελθούσαν Κυριακήν παρά τή κ. και τή κ. Στ. Βοικιλή. Η είκοδοσάνα πολύ έμορφη, με φορεμα κρέπ-σατέν έμπερζίν που τό ανέκρινε τεχνικωτάτη, περιζήνική «κούπ».

Μεταξύ τών κεκλήμένων κ. και κ. Φορστέη συνόλον γκρι-μπλέ, κ. και Δις Ταρτακοπούλου πολύ χροισμένη με ζζάρμπε κρέπ-ντέ-σιν και λαρέ άρζαν και γκρι-μπλέ λίαν χαλασθήτος συνδυασμός, κ. και Δις Α. Χαρισιάδη με ζωρζέττ μπλέ με ρροχή από γκοντέ καπέλλο ρελοδίνδο στον ίδιο τόνο, Δις Λουζιένη με κρέπ-ντέ σιν έκρεβί σέ πολύ μόδαρνα κούπ, κ. και κ. Δημητριάκοπούλου μούδ ζωρζέττ.κ. και Δις Μακρή, ζωρζέττ έκρεβίς.

Η Μενταίν



ΑΠ' ΟΣΑ ΔΙΑΒΑΖΩ

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ό Άννίβας συμβούλευε κάποτε τόν στρατηγό Προύσα να συνάρα μάχη πρós τόν έχθρο.

— Δεν τολώ..., ειπεν ό Προύσας. Τα σπλάχνα του ζώου που θρούσασ, στίς θές δέν προλέγουσι νίκη...

— Όστε λοιπόν, άπήνητησεν ό Άννίβας, δίνας περισσότερη πίστη σ' ένα ψοφήμ παρά σ' ένα στρατηγό, σάν και μένα..

Όταν ό Κρόμβελλ έκαμε την θριαμβευτική του είσοδο στο Παρίσι, τόν έπλησίωσεν κάποιος κόλαξ και του ειπε :

— Για δες ! Πόσος κόποιος έχει έλθει για να σε δη !...

— Θα ελθεν έλθει διπλάσιος, άπήνητησεν ό Κρόμβελλ κουνών-τας τό κεφαλι του, εάν με ώδηγούσαν στο ιζιόριμα !

Λίγες ώρες πρίν πεθάνει, ό στρατάρχης ντέ Σάξ Ζωράν έλεγε πλουσιώτατ την ζωροτόρησι του στρατάρχου νε Μυρομανού και στρατιώτου Ντέ Μοριλιάν :

— Όταν πάω στον Ουαμό, ό Θεός δέν θα καταλάβη τί είμαι.. Είνε τόσος κούρος που δέν έφθασεν έως εκεί πάνω κανένας στρατάρχης με τό κεφαλι στους ώμους του !..

Σε μιιά συγγέντησιν βρισζόταν κάποτε ένας κύριος, του οποίου τά μιν μαλλιά ήταν καταμαρα τά δέ γένεια ζάτασπρ. Ό ποιητής Σαίντ-Αμαν, που έτυχε να είνε και αυτός παρών, άπευθυ-νόμενος πρós τόν... παρδαλον αυτόν κύριον, του ειπε :

— Φαινεται, κυριε, ότι έχετε έργασθή περισσότερο με τό... σαγώνι σας παρά με τό κεφαλι σας, για ν' άσπρίσουν τά γένεια σας πρώτα !..

Κάποτε, ό μέγας σοσιαλιστής πολιτικός και συγγραφέης Ζω-οές ένεφανισθή σε μιιά έπίσημη συγγέντησιν φορώντας όλα τά πα-οισήμα του. Οι φίλοι του μόλις τον είδαν έσπασαν σε ένθουσιώ-δεις ζητωκραυγές. Κάποιος άντιπατός του, εν τούτοις, θέλοντας να τον θιζεί, ειπεν άρκετα δυνατά ώστε να άκουσθή άτ' άλλος :

— Αυτό ζατανά πλέοι άνήθησον !

Χωρίς να πη τότε τίποτε ό Ζωοές, έβηγχε για μιιά στιγμή από την αίθουσα και σε λίγο ένεφανισθή εκ νέου έχοντας τοπο-θετήσει πάνω άτ' τά παρσίσημα του... ένα φύλλον σοσιής !

ΤΟ ΕΜΒΑΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΝΕΨΙΟΥ ΤΟΥ ΜΑΓΕΡΜΠΕΡ

Άλλη μιιά φορά παρουσιάτησε στον Ροσσίνι ένας άνεψιός του γλωσσιστοτου γερμανού μουσικοσυνθέτου Μάγερμπερ και τόν παρ-καζάλ σε να του πη την γνώμη του για ένα διπνο πένθιμο έμβατήριο του οποίου είνε γράφει πρós τιμήν του μεγάλου θείου του (του Μάγερμπερ).

Ό Ροσσίνι δέχθηκε εύχαριστως και άκουσε με εδγένεια τό έμβατήριο που του έπαίξε ό νεός. Όταν όμως έτελείωσε του ειπε.

— σά ήταν προτιμώτερο να είχατε πεθάνει έσως και να είνε γράφει ό θεός σας πρós τιμήν σας ένα πένθιμο έμβατήριον.

Η ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΜΠΟΥΛΕΤΤΟΥ

Ό Τριμπολιέτιο, ήταν ως γνωστόν, ό πιο φημος και έξυπνιότατος γελοιστοός του β. αιός της Γάλλας Φραγκίσιον του 4'.

Μιά μέρα κάποιος ευλατιώτης τον φοβρίζε ότι θα τον εκόκωνε έ-πευδη μίληος σασ αυτιά σ' αυτόν. Ό Τριμπολιέτιος τότε πηγε και πα-οισπώθη στον βασιλέα.

— Μή φοβάσαι, του ειπ: ό Φορζέτιος. Έίν κανένας τολιώχηγιά σέ σκο-τόση,νά είσαι β. βασις ότι θα τόν γεμάσω έπ' (τι άλ) ένα τετατοτήζωρας.

— Α ! Μεγαλειότατε, είπας ό Τριμπολιέτιος, θα προτιμώσαι να τόκρημιον ή Μεγαλειότης σας ένα τετατο της ώρας.. πρίν με σκο-τώσω !.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Υπό του έν Άλεξανδρείη Έκδοτικού Οΐζου Α. Κισγιών έξεδόθη τό διπλόην τεύχος Αύ-γοιστου-Σεπτεμβριου της Έ-ροσίνης» περιέχον την ιστορικήν έρευναν του Γάλλου ποιητού Ρισλέν Ζάν : «Τα πρώτα βή-ματα του Κούισρος Βοργιά». Πω-λείται δια τών Βιβλιοπωλείων και δια τών Πρακτορείων τών έ-φημεριδών άντι δρ. 14.

ΑΓΟΡΑΣΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ

"ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΝ,"

ΠΟΥ ΕΝΥΚΛΑΦΟΡΗΣ ΜΕ ΕΚΑΕΤΗΝ ΥΑΗΝ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ

Μεταξύ τών έξλεκτών περιεχομένων της, είνε και τά έξής :

«Ή Καμλιάνα διά μέσον των αίωνων», «Ή τίγρις, τό τρομερώ-τερο θήριον», «Θάνατος στους Σαραντάρηδες», «Ή Άπατημένη» αίσθηματικό διήγημα του Πολ Μαρζαζοίτ, «Ή αληρονομία», κλπ.

ΕΠΙΣΗΣ τα ΑΠΟΜΗΝΟΜΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΚΟΡΩΝ, Διευθυντού της Άρφαλις τών Παρισίων και τό συγγραφιστικό μυθιστόρημα του κ. Διονυσίου Κοκκίνου : "ΕΝΑ ΔΡΑΜΑ ΣΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ,"